

اخبار رادیویی

● ماهگل مکنز
مترجم: بهزاد رهبر

جمله مرکب همپایه و جمله مرکب ناهمپایه. جمله ساده از یک فاعل و یک فعل تشکیل شده است. جمله مرکب همپایه دو جمله ساده دارد که با حرف ربط همپایه (و، اما، یا، نه... نه...) به هم متصل شده. تشکیل می شود. جمله مرکب ناهمپایه دو جمله ساده دارد که با یک حرف ربط (ربط) پیوسته به هم متصل شده اند این حرف ربط وابسته میسکین است زمانی مانند when، آسیبی مانند because یا بهذیر شیء مانند although باشد. شما احتمالاً این درس را از دوران دبستان به یاد دارید. اما این تمایزات در نگارش متن برنامه خبری جایگاه ویژه ای دارند. بهترین جملات در نوشته های خبری جملات ساده اند. هر چند در این متون اغلب از جملات مرکب همپایه و ناهمپایه استفاده می شود بدیهی است که جملات ساده مفهوم را بسیار روشن تر از انواع دیگر جمله بیان می کنند. اگر گزارش به روشنی و به طور موجز ارائه شود، شنونده ها خود خواهند توانست عناصر گزارش را با هم ارتباط دهند. بی شک چنین شنونده هایی انتظار دارند حتی

ساختار جملات در اخبار رادیویی
مدرسای روزنامه نگاری عقیده دارند که متن خبر رادیویی شایهت بسیاری به گفتار روزمره دارد اما باید گفت نگارش خبر رادیویی در اصل به سبب ترانه شایهت بیشتری دارد. زیرا در هر دو مورد، باید زبان در یک صورت دیداری (متن) برای ایجاد ارتباط نزدیک صورت شنیداری (گفت و گو یا ترنم) شکل داده شود. متون اخبار رادیویی همانند اشعار ترانه های الگوهای کاربردی زبان (مانند واژگان مشابه و ساختار جملات کلیشه ای) که مخاطب انتظار شنیدن آنها را دارد و آنها را در تفسیر ارتباط به کار خواهد برد، وفادارند. امروزه شنونده های رادیو انتظار دارند متن اخباری که می شنوند به گونه دیگری نوشته شده باشد. یادگیری درباره ساختار جملات اخبار، یکی از مبانی توسعه مهارت های مؤثر در نگارش اخبار رادیویی است.

از جملات ساده استفاده کنید.

علمای تجربین سه نوع جمله تمایز قائل می شوند: جمله ساده،

مهم‌ترین اخبار را جملاتی ساده گزارش شوند. این انتظار به ویژه در مورد پاره گفتارهای آغازین صادق است که باید اغلب به صورت جملات ساده نوشته شوند. هنگامی که یک پاره گفتار آغازین با یک حرف ربط وابسته شروع می‌شود، شونده‌ها اضطراب گزارش را مبالغه‌آمیز و باورنکردنی می‌پندارند. دلیل اینکه چنین پاره گفتارهای آغازینی تقریباً همیشه در گزارش‌های اصلی یا Zingers ظاهر می‌شوند همین نکته است.

از به کارگیری بندهای موصولی بپرهیزید.

بندهای موصولی که با قید یا ضمیری موصولی شروع می‌شوند اطلاعاتی اضافی را درباره یکی از اعضای جمله فراهم می‌آورند. اما نباید در متون خبری بندهای موصولی را که باعث قطع جریان جمله می‌شوند به کار برد. در متنی که ارتباط با آن به طور دیداری برقرار می‌شود (مانند مقاله یا کتاب) خواننده، واژه‌ها را بر روی یک برگه یا صفحه نمایشگر در اختیار دارد؛ همین به او کمک می‌کند تا اگر بند موصولی ذهن او را از معنای اصلی منحرف کرد یا بازگشت به ابتدای جمله و دوباره خواندن آن، مفهوم جمله و ادراک آن را شل کند. این چنین امکانی را در اختیار ندارند و باید جملاتی را که پی در پی از زبان گوینده خبر رادیو می‌شنوند هم‌زمان درک کنند و چاره‌ای جز اینکه به جملات گوینده اعتماد کنند ندارند. پس در متون خبری نباید از موصولاتی که جمله را قطع می‌کنند استفاده کرد. بهتر است چنین جمله‌هایی را به صورت دو جمله ساده بازنویسی کنیم. مانند مثال زیر:

ظرف گردانده، که نقش «گوپره» را در اولین سری مجموعه تلویزیونی Love Boat بازی کرد بعداً هشت سال نماینده کنگره بود. می‌توان همین اطلاعات را به صورتی روشن‌تر، از طریق دو جمله ساده دریافت کرد:

ظرف گردانده، نقش «گوپره» را در اولین سری مجموعه تلویزیونی Love Boat بازی کرد، وی بعدها هشت سال نماینده کنگره بود. **بیدل** هم با گروهی اسمی است که پس از اسم شیکری می‌آید و با قرار گرفتن زیر گول یا ساخت تیره در دو طرف آن، نشانه کلیدی می‌شود. بدین شیوه بند موصولی است ماضی‌موصولی ندارد. در متن برنامه‌های خبری باید از کاربرد بدل‌های طولانی مانند بندهای موصولی که مفهوم جمله ابتدایی را قطع می‌کنند، بپرهیزد. کوفه بندهای موصولی و بدل‌ها را می‌توان در پایان جمله به کار برد. کاهی نیز بهتر است آنها را به صورت دو جمله ساده بیان کرد. مثلاً جمله:

سیمونز برای بازگرداندن کلکسیون عروسک «بازی» که معتقد است ۲۵۰ هزار دلار می‌ارزد، شکایت می‌کند. را می‌توان به این صورت نیز نگاشت:

سیمونز برای بازگرداندن کلکسیون عروسک «بازی» شکایت می‌کند. وی معتقد است ارزش این کلکسیون ۲۵۰ هزار دلار است. **صیغه معلوم به کار بپرد.**

آنچه امروزه در گزارش‌های خبری به ویژه گزارش‌های گزارشگران ناآه کار، رواج زیادی دارد کاربرد فعل با صیغه مجهول

است در حالی که برای نوشتن متون خبری، بهتر است از صیغه‌های معلوم استفاده کنید؛ یعنی افعال جملات شما دارای فاعل باشند نه نائب فاعل؛ فاعلی که کاری انجام می‌دهد نه مفعولی که جانشین فاعل شده و فعل آن را بر خود می‌پذیرد. همچنین بهتر است به جای گزارش درباره وجود یا حضور افراد با نشانی موقعیت‌ها که فقط وقت شنونده‌ها را تلف می‌کند و اطلاعات خاصی به آنها نمی‌دهد به توصیف رویدادی بپردازید که در جریان است.

متون خبری ارزشمند و کاربردی، جملات ساده‌ای دارند که با فعل معلوم به کار می‌روند. دیگر تکنیک‌های نگارش اخبار براساس مبنایی که این نوع ساختار جمله بنا نهاده، ساخته می‌شوند.

بازنویسی خبر

گزارشگران رادیو به اندازه وقتی که صرف نوشتن متون می‌کنند برای بازنویسی آنها زمان اختصاص می‌دهند. گزارش‌های بازنویسی‌شده معمولاً از سه منبع مختلف دریافت می‌شوند؛ روزنامه‌ها، مراکز پخش خبر و سایر نوشته‌های خبری رادیویی. مطالب خبری روزنامه‌ها به سبک متون رادیویی نوشته نمی‌شود و گزارشگران رادیو باید تفاوت‌های بین متن چاپی و متن رادیویی را بدانند.

تفاوت‌های سیگنی، یک تفاوت آشکار میان متون خبری روزنامه‌ای و رادیویی، به کارگیری اعداد می‌باشد. در متون چاپی، می‌توان اعداد را به صورت کامل نوشت. در حالی که در رادیو اشاره به دو رقم مهم اعداد کافی است. در متن روزنامه‌ای سن افرادی را اسم آنها بنویس و بزرگ‌نویس نوشته می‌شود اما در سبک متون رادیویی، سن افراد به صورت گروه صفتی پیش از اسم فرد بیان می‌شود. همچنین گزارش‌های روزنامه‌ای از زمان گذشته بیشتر استفاده می‌کنند؛ اخباری که در روزنامه چاپ می‌شود مربوط به حوادث گوناگون است که در زمانی نزدیک به هم رخ داده‌اند. متون چاپی، رسانه‌هایی با فاصله‌اند. روزنامه‌ها ساعت‌ها پیش از اینکه خوانده شوند، نوشته می‌شوند؛ به همین دلیل به نظر می‌رسد اخبار آنها کاملاً تازه نیست. رادیو کیفیت صمیمی، فانی و خود در صحنه دارد که این ویژگی با کاربرد جملات با فعل زمان حال تقویت می‌شود. خبرنگاران به گزارشگران روزنامه می‌گویند «بوش گفت که...» در حالی که به یک شنونده رادیو می‌گویند «بوش می‌گوید که...»

خنو خلاصه کردن

بزرگ‌ترین تفاوت بین دو سبک نگارش روزنامه‌ای و رادیویی جزئیات و طول گزارش‌هاست. گزارشگران متون چاپی صدها و حتی هزاران واژه درباره یک ماجرای مشخص می‌نویسند در حالی که هیچ کدام از گزارش‌های رادیویی شما نباید حتی به مرز صدواژه برسد. پس بازنویسی گزارش‌های روزنامه‌ای (برای پخش در رادیو) بهتر خلاصه کردن است. به مثال زیر از Middle Times که یک گزارشگر روزنامه‌ای است توجه کنید:

تعمیرات دائمی فراهم شود. این پل ۱۷۰ ساله سنگی سه سال است که مورد استفاده قرار نمی گیرد.

خبر از زمانی که گزارش خبری شما از مساحه‌ای که خودتان با افراد دیگر ماجرا کرده‌اید تهیه شده است در موارد دیگر باید گزارش بازنویسی شده خود را به روزنامه‌ای که منبع خبر است نسبت دهید. این اسناد معمولاً از جمله دور شروع می شود (مانند *Midville Times* گزارش می کنند). نسبت دادن خبرها به سازمان خبری ای که ماجرا را کشف کرده نه تنها از نظر اخلاقی امری پسندیده است بلکه اگر روزنامه مرتکب اشتباهی شده باشد (که این امر اتفاق نادری نیست)، اشتباه و عواقب احتمالی آن معمولاً بر عهده شخص شما و ایستگاه رادیویی شما نخواهد بود.

لطفاً خبر را بخش کنید.

اغلب خبرهای مطبوعاتی را «اتاقی خبرها» تولید می کنند. این اخبار معمولاً درباره گروه‌های مختلف اجتماعی است که به دنبال کسب شهرت و اعتبار برای خود و ماجراهایشان هستند. معمولاً این گونه خبرهای مطبوعاتی ارزش خبری چندانی ندارند. اما در مواردی کوچک تر، شونده‌ها علاقه مندند درباره چنین حوادثی، اطلاعاتی در اختیار آنها قرار گیرد و کارگردانان برنامه‌ها ممکن است به اتاق خبر اطلاع دهند که گزارش هایی از این دست باید از رادیو پخش شود. البته معمولاً اگر کارگردان اخبار با برنامه‌ای خاص معظف باشند که یک خبر مطبوعاتی ارزش تهیه گزارش رادیویی را دارد، بی شک گزارشگر رادیو، با برقرار کردن تماس تلفنی با حضور در محل حادثه این گزارش را تهیه می کند. در این صورت همین گزارش منبای خبر رادیویی خواهد بود نه بازنویسی خبر مطبوعاتی. گزارش هایتان را با زمان تطبیق دهید.

یک گزارش خبری که قرار است در طول یک شبانه روز چندین

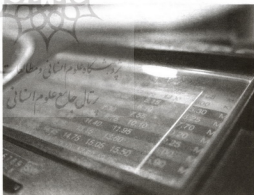
بنا به گفته مهندس محلی - اسکور ویل - «پل مسالت کریک» واقع در «Old Route 9» که در حال فرو ریختن است و از نظر تاریخی یکی از مهم ترین پل های «میدل کاونتی» محسوب می شود ۲۰۰۰۰۰ دلار هزینه برای تعمیر از «اداره حمل و نقل» دولت دریافت خواهد کرد. ویل اعلام کرد که این اعتبار از «صندوق افزایش حمل و نقل» دولت تأمین خواهد شد. این پل که در سال ۱۸۲۳ از مساله سنگ ساخته شده و دارای سه قوس بوده و ۸۵ متر طول دارد، بر روی رودخانه «مسالت کریک» و در جاده قدیمی ای واقع شده که *Midville* را به *Greenfield* متصل می کند. خراب تر شدن پل در سال های اخیر مابه نگرانی نگهبانان محلی شده است. این پل از سال ۲۰۰۱ مورد استفاده قرار نگرفته است.

به گفته ویل مبلغ ۲۰۰۰۰۰ دلار در نظر گرفته شده. هزینه ای است که به صورت تخمینی برای استحکام بخشیدن به پل لازم است. نا زمانی که بودجه بیشتری برای بازسازی کامل آن فراهم شود. تعمیرات کامل و دائمی این پل نیازمند هزینه ای معادل ۱۷۵۰۰۰۰ دلار می باشد.

این مثال بر اساس استانداردهای متون چاپی بسیار گونه آماری رادیو بسیار بلند است. یک گزارش رادیویی بدون در نظر گرفتن تفاوت های میان گوینده‌ها معمولاً باید ۲۰ ثانیه طول بکشد. به جان کلام در گزارش بها دهید و جزئیات اضافه را رها کنید. اینک به بازنویسی ۲۱ ثانیه ای زیر توجه کنید:

«یک پل تاریخی که مدتی است در حال تخریب است، مقداری اعتبار برای تعمیر دریافت کرد تا از فرو ریختن آن به درون رودخانه مسالت کریک، جلوگیری شود. *Midville Times* گزارش می کند که دولت ۲۰۰۰۰۰ دلار برای محافظت از پل جاده قدیمی بین *Midville* و *Greenfield* اختصاص خواهد داد تا زمانی که پول بیشتری برای

روزنامه‌ها ساعت‌ها پیش از اینکه خوانده شوند نوشته می‌شوند؛ به همین دلیل به نظر می‌رسد اخبار آنها کاملاً تازه نیست. رادیو کیفیت صمیمی، ذاتی و «خود در صحنه‌ای» دارد که این ویژگی آن با کاربرد جملات با فعل زمان حال تقویت می‌شود

باز رادیو پخش شود، نیازمند باز نویسی است. علت باز نویسی اخبار فقط این نیست که از تکراری شدن آن جلوگیری شود و در هر بار پخش کردن، تازه و متفاوت به نظر برسد بلکه آنچه باز نویسی را واجب می کند تغییر موقعیت ها در طول شبانه روز است. مثلاً گزارش خبر آتش گرفتن یک منزل در دقائق اولیه با معادله لازم است به شعله های آتش، مأموران آتش نشانی و کشته شده ها و مصدومان حادثه بپردازد. در اواسط روز همین گزارش باید به میزان آسیب وارد شده به ساختمان توجه نشان دهد. به هنگام شب، آنچه مهم به نظر می رسد امکان بی سرپناه بودن این خانواده است. بنابراین برای تغییر کانون توجه باید گزارش را در طول شبانه روز چندین بار باز نویسی کرد.

باز نویسی یک جنبه مهم نگارش رادیویی است. دانش چگونگی تطبیق ماجرا با نوع رسانه و با موقعیت های جاری، به شما در آگاهی رسانی به عموم کمک خواهد کرد و سبب خواهد شد شما جایگاه مهمی در تأمین به موقع اخبار به دست آورید.

ارقام در اخبار رادیویی

یکی از شعارهای همیشگی در زمینه نگارش خبر رادیویی این بوده که متون خبری باید دقیقاً شبیه گفت و گوهای روزمره باشند. به عبارت دیگر شما باید همان کلمات و جملاتی را که هنگام سخن گفتن با یک دوست به کار می برید در گزارش خبری خود هم بنویسید. این توصیه کاملاً صحیح نیست، به ویژه هنگامی که با ارقام و اعداد سرو کار پیدا می کنید.

دقیقاً از گفتار تبعیت نمی کنیم.

به ارقام مربوط به سن و سال توجه کنید. سن و سال فرد در متون رادیویی به صورت یک صفت گروهی پس از نام یا ویژگی های مشخص کننده هویت فرد ذکر می شود مانند: «رئیس جمهور شصت و سه ساله... که این سخنان، محاوره های نیستند. در کاربرد ارقام در متون خبری رادیو باید به گونه ای عمل کنیم که شنونده بدون دوگویی شدن با ارقام اضافی، مفهوم خبر را به وضوح و روشنی درک کند. همانند داده های اقتصادی در متن زیر:

«معماران ملی همچناناً بر کارند، دولت گزارش می کند که ساختمان سازی رشد یک و چهاردهم درصدی در ماه آگوست را به سه و پنج دهم درصد در ماه گذشته رسانیده است. اقتصاددانان از این اخبار استقبال می کنند و اعلام کرده اند که این نشان دیگری برای تداوم رشد پایدار است.»

این گزارش، اقتصادی است و طبیعتاً ارقام در آن نقش اساسی بر عهده دارند. در این گزارش تنها دو عدد ارائه شده است: در صدهای افزایش مربوط به ماه های جولای و آگوست؛ شنونده ها با اطلاعات اضافی آماری مواجه نمی شوند و متن با توضیح مختصصان درباره اهمیت این اعداد به انتها می رسد.

قانون تنها دو رقم

گزارش فوق از قانون «تنها دو رقم» در نگارش خبر رادیویی تبعیت می کند. هر عددی باید به دو رقم مهمش کاهش یابد. این گرد کردن اعداد باعث می شود که به حافظه کوتاه مدت شنونده ها فشار وارد نیاورد. به عنوان مثال: «شش میبیز هشتاد و سه» به «شش میبیز هشت دهم» و «۵۷۷» به تقریباً «۵۳۰» تغییر می یابد. به علاوه به کاربردن واژه های توصیفی مانند «بسیار» و «تقریباً» معمولاً از پنج دهم و بیست و پنج صدمه بهترند.

حتی برای دقیق ترین شنونده ها هم دشوار است که اعداد را در ذهن خود ثبت کنند. اگر ایستگاه رادیویی شما نتایج بخت آزمایی را پخش کرده باشد، شما احتمالاً دریافته اید که رنگ تلفن اتاق خبر بلافاصله پس از اینکه شماره ها در پخش خوانده می شوند به صدا در می آید و صدای شنونده هایی به گوش می رسد که گنج شده اند یا در فاصله ای که در جست و جوی کاغذ و قلم برای یادداشت کردن شماره ها بوده اند آنها را فراموش کرده اند. هدف خبرنگاری انتقال اطلاعات به شیوه ای سودمند است. سنجیده عمل کردن در کاربرد ارقام به شنونده ها این امکان را می دهد که از حوادث تأثیر گذار بر زندگی شان درکی روشن تر داشته باشند.

«اتهامات» و «ادعاها»

در تب و تاب نخستین گزارش های مربوط به ارتباط رئیس جمهور ایالات متحده «کلینتون» با کارآموز پیشین کاخ سفید خاتم «مونیکا لونسکی» هنگامی که «پتر جینگر» از ABC-TV با بی، جی، «رور» که طنز نویس و مفکر اجتماعی مصاحبه می کرد، از وی خواست تا درباره «اختلاف سنی ادعا شده» بین رئیس جمهور و خاتم «لونسکی» صحبت کنند. «رور» که با شوخی پاسخ داد: «بله، پتر برای ما هنوز روشن نشده که واقعاً اختلاف سنی بین رئیس جمهور و مونیکا لونسکی وجود دارد یا نه. این تنها یک اختلاف سنی ادعا شده است.»

جینگر در پاسخ لحنی زرد و در یافت که در به کارگیری واژه «ادعا شده» دچار اشتباه شده است. این واژه امکان بحث کردن درباره ادعاهایی که هنوز اثبات نشده اند را برای گزارشگران فراهم می کند اما کلمه ای است که به آسانی زمینه را برای مورد سوء استفاده قرار گرفتن مساعد می سازد.

فعل «گفتن»

بهترین راه استفاده از کلمات «ادعا کردن»، «ادعا شده» و «ادعای خود» که به طور کلی به کار نگرفتن این واژه هاست، در عوض بهتر است از تعبیرهایی مانند: «پلیس بیان می کند که...» یا «دانشان ها می گویند...» استفاده کنید. به این ترتیب پیش از هر گونه ادعایی، متن مشخص می کند که چه کسی مطلب را گفته است. مثلاً

یک گزارش خبری که قرار است در طول یک شبانه روز چندین بار از رادیو پخش شود، نیازمند بازنویسی است. علت بازنویسی اخبار فقط این نیست که از تکراری شدن آن جلوگیری شود و در هر بار پخش کردن، تازه و متفاوت به نظر برسد بلکه آنچه بازنویسی را واجب می کند تغییر موقعیت ها در طول شبانه روز است

خاصی به گزارش شما خواهد بخشید. حتی وقتی در متن شما چنین جمله‌ای وجود داشته باشد
 «پلیس ادعای می کند که فردی مرتکب جنایتی شده»
 ممکن است شنونده‌ها چنین استنباط کنند که شما به عنوان گزارشگر، به این گفته پلیس اعتقاد ندارید. هنگام سخن گفتن از فردی که «متهم» است، در ذهن هر کسی مسائل قانونی تداعی می شود به این معنی که برای آن فرد پرونده‌ای قضایی تشکیل داده شده است. برای اینکه تا حد امکان گزارشگری دقیق و بی طرف باقی بماند، فعل «گفتن» را به کلز بیاورید.

گزارشی که درباره سرقت از یک بانک است اگر به این صورت باشد ممکن است شکی را در ذهن ایجاد نکند
 «ادعای می شود که «میلارد فیلموره» ۲۲ ساله از شعبه BANKNOW واقع در خیابان کلیسا سرقت کرده است...»
 این جمله باید به شکل زیر بازنویسی شود:
 «پلیس می گوید که «میلارد فیلموره» ۲۲ ساله از شعبه BANKNOW واقع در خیابان کلیسا سرقت کرده است...»
 مثال دیگر گزارشی است از یک مقام رسمی دولت که به خاطر رشوه خواری به دادگاه کشیده شده است:
 «ادعای می شود که «دالی مدیسون» رئیس شورای منطقه بندی از شرکت های ساختمانی رشوه دریافت کرده است...»
 متن خود را به صورت زیر بازنویسی کنید:

«دانشان هاسی گویند «دالی مدیسون» رئیس شورای منطقه بندی از شرکت های ساختمانی رشوه دریافت کرده است...»
 در چنین نوشته هایی، همواره از فعل «گفتن» استفاده کنید. هنگام نوشتن گزارش اتهامات، از وسوسه به کارگیری افعال دیگر (تقلید «دعا کردن»، «مشخص کردن» یا «متهم کردن») اجتناب کنید. هر فعلی جز «گفتن» معنایی ضمنی را در بر دارد که رنگ و سمت و سوی

مکتب ماگنن

تسمایز بین متهم (accused) (ظنی اقدام قانونی) و متهم (atoged) را دریابید. هنگامی که اتهامات قانونی به صورت تشکیل پرونده‌ای بر ضد فردی انجام می گیرد، آن فرد به رفتاری که در آن اتهامات، به تفصیل آمده است، متهم accused می شود. با اصطلاحات زیر می توان به چنین فردی اشاره کرد: «متهم به تجاوز جنسی»، «متهم به قتل»، «متهم به اختلاس» و غیره. در متون خبری برای کاربرد صفت «متهم» به منظور توصیف موثر و سریع فرد مظنون، باید توجه داشت

که این اصطلاح فقط یک بار در ابتدا یا اولین متن به کار گرفته شود مانند این گزارش که در درباره جلسه دادگاه قاتل است:

«آرون بار، متهم به قتل عمد، در جلسه دادگاه در حالی که برای اعضای هیئت منصفه توضیح می داد که او قاتل دوستش آلکس همیلتون که در جولای گذشته به قتل رسیده، نیست به گریه افتاد. دپروز وی در هنگام سخن گفتن درباره نخستین بازجویی اش توسط معاونان کلاتر در حالی که به منظور دفاع از خود در جایگاه قرار گرفته بود به گریه افتاد. بار عنوان کرد سوال های هولناکی که از وی پرسیده اند بسیار شده جواب های متناقض به بازپرس ها بدهد. داستان ها گفته اند که بار، همیلتون را پس از جروبحث بر سر پول در آپارتمان بهاری همیلتون کشته است. انتظار می رود که هنگام از سرگیری محاکمه بار در مجمع قضایی ناحیه جانور، در نوبت بعدی، وی با استنطاق کامل مواجه شود.»

در این متن، صفت «متهم» یک بار و تنها یک بار به کار گرفته شده است، به کارگیری متعده این صفت ممکن است شونده‌ها را به سوی این باور هدایت کند که مشابه عنوان گزارش شکر از آنها می خواهید باور کنند که مظنون، گناهکار است، زیرا صفت «متهم» ضعیف تر از اسامی دیگری است که معمولاً آن را همراهی می کنند (مانند «قاتل» یا «زانی به عیب»).

متهم کردن به...

همانگونه که قبلاً ذکر شد، فعل Charge (متهم کردن به...) تنها

اعمال قانونی جهت تشکیل پرونده بر ضد یک فرد یا شرکت را در بر می گیرد. این فعل نباید برای توصیف فرآیند تشکیل پرونده برای یک عمل خاص به کار گرفته شود:

«پلیس، لیزبی سورده» را به دو فقره قتل درجه اول پدر و نامادری اش با کلتگ متهم کرده است...»

اتهام قانونی مشخص باید دقیقاً نام برده شود مانند «دو فقره قتل درجه اول» در مثال پیش. به اتهام قانونی مشخص، کاملاً دقت کنید. ممکن است کلماتی شاکه بگویند که فردی، قاتل و رئیس پلیس جنایی است اما وی را به طور قانونی تنها به فرار از مالیات متهم کنند (Charge). از خواننده (مدعی علیه) می توان با عبارت «متهم به فرار از مالیات» یاد کرد نه عبارت «متهم به قتل و کربلانی» یا «خیانت دادن قاتل» و رئیس باند جنایی ادعا (allegation) هستند نه اتهام (Charge).

اتهامات والعی

هنگامی که درباره فردی ادعاهای اقامه می شود که به طور علنی به شکل اتهاماتی قانونی، پرونده ای برای آنها تشکیل شده است و تعیین منبع این ادعاها دشوار است، در این صورت به کارگیری صفت «ادعا شده» برای توصیف آن فرد خاص و ادعاهای مرتبط، راه حلی پذیرفتنی است. مثلاً یک کانون فرهنگی کنفرانس مطبوعاتی بر گزار

می کند تا استخراج معاون رئیس پلیس را به این گریه کند. پیش از کنفرانس سه تن از کارکنان غیر نظامی اداره پلیس شنیده های خود را در این باره که معاون رئیس پلیس بیانات توهمین آمیز نژادی به زبان آورده است، با یک خبرنگار روزنامه در میان گذاشته اند. آن خبرنگار امکان کشنده شدن معاون رئیس پلیس را به دادگاه انتضباطی غیر علنی با حضور دادستان امنیت عمومی و کمیته ادرات دولتی بررسی می کند. این ماجرا به قدری پیچیده است که شاید ساختار دستوری متن غیری شما را بسیار دشوار و آزار دهنده کند. در این صورت، جمله ای نظیر جمله زیر ممکن است مؤثرترین راه توضیح مختصر ماجرا باشد:

«اتلاف هم صدای اظهارات نژادپرستانه ای که ادعا می شود فراتکنین پیرس، معاون رئیس پلیس بیان کرده، عصبانی است.»

همان طور که درباره صفت «متهم» گفته شد، صفت «ادعا شده» نیز فقط باید یک بار در یک متن به کار برده شود. اشتباه پتتر جینگر را که در آغاز این بحث مطرح شد به خاطر داشته باشید و اطمینان حاصل کنید که واژه «ادعا شده» را دقیقاً پیش از آنچه واقعاً ادعا شده است قرار داده اید. پس از بازنویسی مثال فوق به شکل زیر، معنای جمله تغییر می اساسی می کند:

«اتلاف هم صدای اظهارات بیان شده توسط فراتکنین پیرس، معاون رئیس پلیس که ادعا می شود نژادپرستانه است، عصبانی است.»

در جمله بازنویسی شده، سوال این نیست که آیا معاون رئیس این اظهارات را بیان کرده است یا نه، بلکه تأکید بر این است که آیا لفاظی مشخصی که وی بیان کرده، نژادپرستانه بوده اند یا نه، به هر حال تا زمانی که هنوز آنچه معاون رئیس ممکن است گفته باشد در تمام مشخص شده، اتهامات با گفتن یا نگفتن اظهارات مرتبط است نه با معنای ماهیت خود اظهارات. بنابراین جمله اول تعبیری درست را ارائه می دهد.

به صورت خلاصه باید گفت تا زمانی که یک مقام قضایی تصمیمی نگرفته است و حکمی صادر نشده، ادعاها یا اتهامات اقامه شده علیه مظنون یا متهم، ثابت نشده است. بنابراین استفاده از واژه «تقاضای بایند قاتل» یا «اتلاش کننده» یا کلماتی مانند accused (متهم قانونی) یا alleged (ادعا می شود) هیچ فواید و شرطی برای اشاره به فرد مظنون، نه تنها غیر اخلاقی است بلکه چنین تعبیرهایی می تواند خود شما را به جرم نوشته های افتر آمیز به یک متهم تبدیل کند.

پاره گفتارهای آغازین و محرک ها

آنچه شنونده های شما را فریب می کند ناموج را دیدنی خود را تغییر ندهند و ادامه خبر را از زمان شما بشنوند کار کرد پاره گفتارهای آغازین و محرک هاست. (تصادفاً، گروه اول جمله پیش، خود یک گروه محرک است.) با وجود اهمیت گروه های محرک و

رتال جامع علوم انسانی

پاره گفتارهای آغازین در متون خبری، بسیاری از خبرنگاران را دیوار کاربده این تکنیک‌های مؤثر برای نشان دادن شونده‌ها به پای رادیو خلافت.

تکرار، رایج‌ترین اشتباه است

تکرار، رایج‌ترین اشتباه در نوشتن محرک‌ها و پاره گفتارهای آغازین است. همان‌طور که ممکن است به تجربه دریافته باشید هنگامی که پی‌پی‌بریم «عنوان فرعی» و جمله آغازین پاراگراف شش واژه مشترک و تکراری دارند دیگر تکرار واژه‌ها با عقاید برایمان کسل‌کننده خواهد بود. به این ترتیب دور از انتظار نیست که شونده‌ها باور کنند اصل خبرها از آنچه به گوش آنان می‌رسد، بسیار کمتر است. مثال زیر نمونه‌ای از چنین حالتی است:

مدیر بخت آزمایی دولتی خاتم مسامتاوووه که دچار مشکل شده، استعفاش را به فرماندار گوزریک داکلاس» تحویل داد. سوزان ستار گوزرشگر می‌گوید «وو» به فرماندار گفته است که وی به یک عامل بازدارنده سیاسی بدل شده بود.

عنوان فرعی، «وو در استعفانامه تقدیمی‌اش به فرماندار گفته است که وی به یک عامل بازدارنده سیاسی بدل شده بود. جمله دوم پاره گفتار آغازین اطلاعاتی را در بر دارد که دوباره و بلافاصله به وسیله جمله اول تکرار شده می‌شود. اما این تهاشکال این پاره گفتار آغازین نیست.

همواره تازگی پاره گفتار آغازین و محرک‌ها را حفظ کنید.

در محرک‌ها و پاره گفتارهای آغازین از به کارگیری فعل‌ها با زمان گذشته بپرهیزید. تقریباً هرگز نباید ماضی ساده را به کاربرد. برای توصیف هر عملی که در گذشته انجام گرفته، باید از ماضی نقلی استفاده کرد. کیفیت حالت دار ماضی نقلی باعث می‌شود که مانند زمان حال به نظر برسد. حتی بهتر است برای توصیف حادثه‌ای که در گذشته روی داده است، از زمان حال استمراری استفاده شود.

بر این اساس، بهتر است گزارش فوق به شکل زیر نوشته شود: «مدیر بخت آزمایی دولتی خاتم مسامتاوووه که دچار مشکل شده، در حال ترک منصب خویش است. سوزان ستار» گوزرشگر می‌گوید «وو» بیم آن دارد که بحث پیرامون معاملات تجاری همسرش، فرماندار داکلاس را متضرر سازد.

عنوان فرعی، «وو در استعفانامه تقدیمی‌اش به فرماندار گفته است که وی به یک عامل بازدارنده سیاسی بدل شده بود. جملاتی که فعل آنان با زمان حال بیان می‌شود هم متون خبری را زنده و پراثرتری می‌کنند و هم نوعی حالت پی‌واسطگی در متون خبری به جامی گذارند که سبب می‌شود شونده‌ها احساس کنند درباره حوادثی که هم اکنون در حال رخ دادن است، خبرهایی می‌شنوند. به علاوه، در طول شبانه روز پاره گفتارهای آغازین باید به نازک کردن گزارش کمک کنند. حتی اگر همان نوار ضبط شده استفاده شود. در گزارش خبری فوق، یک پاره گفتار آغازین دیگر برای همان

نوار ضبط شده قبلی می‌تواند به شکل زیر باشد: فرماندار «داکلاس» باید یک مدیر بخت آزمایی جدید برای خود دست و پا کند سوزان ستار» گوزرشگر می‌گوید مدیر قبلی، «سامانتا وو» که اخیراً دچار مشکل شده، در حال رهاکردن شغل خویش است. عنوان فرعی، «وو در استعفانامه تقدیمی‌اش به فرماندار گفته است که وی به یک عامل بازدارنده سیاسی بدل شده بود.

پاره گفتار تغییر داده شده، تأکید گزارش را به حادثه‌ای در آینده یعنی انتصاب یک مدیر بخت آزمایی جدید، تغییر می‌دهد. سپس گزارش ضبط شده روی نوار در نقش اطلاعات پس زمینه‌ای برای این حادثه مربوط به آینده عمل می‌کند. بنابراین مجموعه نوار و پاره گفتار آغازین هر دو نازک می‌مانند.

از به کارگیری ضمای بدون مشخص بودن مرجع آنها بپرهیزد

اشتباه رایج در «محرک‌ها» به کارگیری ضمای بدون هیچ گونه اشاره‌ای برای تشخیص مرجع آنهاست. این اشتباه به خلق محرکی مانند محرک زیر می‌انجامد:

«او می‌خواست بعیرد آنها آنها نپذیرفتند. گزارش را در اخبار ۹۹۰ پی بگیرد».

منظور از «او» چه کسی است؟ «آنها» چه افرادی هستند؟ (اگرارش مربوط به قاتلی است که دادگاه وی را مجرم شناخته و از هیئت منصفه می‌خواهد که به مرگ محکوم شود اما هیئت منصفه به جای مرگ وی را به حبس بدون آزادی به قید التزام محکوم می‌کنند.)

برخی ممکن است ادعا کنند که این محرک، «مرموز است و این مرموز بودن، شونده را تحریک می‌کند تا روی موج ایستگاه بماند. قطعاً این محرک، «مرموز است اما به نظر می‌رسد تهاثری که از این محرک در اذهان شنونده‌ها باقی می‌ماند، سردرگمی است. بهتر است به جای بازی باحس کنجکاوی و حدس و گمان شونده‌ها، از محرکی استفاده کنیم که اطلاعاتی را در اختیار شونده‌ها قرار می‌دهد. مانند محرک زیر:

«حبس بدون آزادی به قید التزام، حکمی برای هوانت توماس» قاتل بچه‌ها، جزئیات خبر در اخبار ۹۹۰.

محرک‌ها نه تنها تمام ماجرا را بیان نمی‌کنند بلکه تنها یک جنبه‌اند. جنبه‌های کوتاه‌کننده‌ها که اطلاعات فشرده را در بردارند به قدرت نمی‌توانند تمام جزئیات لازم را برای اقیاع شونده‌ها ارائه کنند. محرک‌ها ابتدای شونده‌ها را تحریک می‌کنند. شونده‌هایی که می‌خواهند پیام متن خبری را که درباره آن مفهومی در ذهن دارند بشنوند محرک‌های فریبنده و به عمد سردرگم‌کننده، فقط باعث می‌شوند که آنها را می‌لوس کرده و از پای رادیو دور کنند.

منبع:

Makler, M. Radio news. [On Line] <http://www.News Cntrl.com> [2004].

